

DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT

Rundskriv

Fylkeskommunene
Fylkesmennene
Utdanningsdirektoratet
KS

Nr.
F-05-08

Vår ref
200706067

Dato
05.02.2008

Informasjon om endring i opplæringslova § 13-2 og ny § 19-7 i forskrift til opplæringslova

Lagtinget vedtok 6. desember 2007 endringer i opplæringslova § 13-2. Ved kongelig resolusjon 14. desember 2007 ble Lagtingets vedtak sanksjonert og samtidig gjort gjeldende fra 1. januar 2008, jf. endringslov nr. 115. Forarbeidene til lovendringene er Ot.prp. nr. 2 (2007-2008) og Innst.O. nr. 14 (2007-2008), og disse er tilgjengelig på adressen www.stortinget.no.

1. Endring i opplæringslova § 13-2 – Rett til refusjon for opplæringskostnader i barneverninstitusjoner

Opplæringslova § 13-2 lyder etter lovendringen (endringene er markert med kursiv):

§ 13-2 **Plikt for fylkeskommunen til å sørge for grunnskoleopplæring, spesialpedagogisk hjelp og vidaregåande opplæring i institusjonar etter barnevernlova**

Når det blir gjort vedtak om plassering i institusjon etter barnevernlova, er det den fylkeskommunen der institusjonen ligg som har ansvaret for å oppfylle retten til grunnskoleopplæring, spesialpedagogisk hjelp og vidaregåande opplæring etter lova her. *Fylkeskommunen der institusjonen ligg har rett til refusjon av utgifter til opplæringa frå fylkeskommunen der barnet eller den unge er busett på det tidspunktet det blir gjort vedtak om plassering, etter satsar fastsett av departementet.*

Ansvaret omfattar barn og unge i institusjonar i fylkeskommunen som den statlege regionale barnevernmyndigheita har ansvaret for etter barnevernlova § 5-1, og barn og unge i private og kommunale institusjonar som er godkjende etter

barnevernlova § 5–8. Dersom opplæringa skjer i institusjonen, skal institusjonen sørge for nødvendige lokale til formålet.

Departementet gir forskrifter om refusjon av utgifter til opplæring av barn og unge frå andre fylkeskommunar.

Kommentar til lovendringen

Endringen i opplæringslova § 13–2 innebærer at fylkeskommunen der barneverninstitusjonen ligger får lovfestet rett til refusjon av utgifter til opplæring av barn og unge fra fylkeskommunen der barnet eller den unge er bosatt på det tidspunktet det fattes vedtak om plassering, etter satser fastsatt av departementet ved forskrift.

Forslaget medfører ingen endringer i institusjonsfylkets helhetlige ansvar (faglig, juridisk og økonomisk) for å oppfylle beboernes rettigheter etter opplæringslova. Det betyr blant annet at institusjonsfylket fastsetter opplæringstiltakene, sørger for sakkyndige vurderinger og fatter nødvendige vedtak om spesialundervisning. Opplæringen må settes i gang uten ugrunnet opphold når institusjonsoppholdet starter, og finansieres av institusjonsfylket. I etterkant vil institusjonsfylket kunne kreve refusjon etter satsene fastsatt i § 19–7 i forskrift til opplæringslova.

Lovendringen trådte i kraft 1. januar 2008.

2 Ny § 19–7 i forskrift til opplæringslova – Refusjonssatser for utgifter til opplæring av elever i barneverninstitusjoner utenfor hjemfylke

Med hjemmel i opplæringslova § 13–2 tredje ledd har departementet med virkning fra 1. februar 2008 fastsatt refusjonssatser i ny § 19–7 i forskrift til opplæringslova. Departementet sendte høringsbrev 2. november 2007 med forslag til refusjonssatser. Høringsfristen var 17. desember 2007. I høringsbrevet ble det blant annet vist til Ot.prp. nr. 2 (2007-2008) der det ble lagt til grunn at refusjonsordningen var tenkt å være et enkelt system med fastsatte satser.

Ny overskrift og ny § 19–7 i forskrift til opplæringslova lyder som følger:

Refusjon av utgifter til opplæring for elevar i barneverninstitusjonar utanfor heimfylke

§ 19–7 Satsar for refusjon

Reglane her gjeld satsar for refusjon av utgifter til opplæring som fylkeskommunen, der ein institusjon etter barnevernlova ligg, har rett til etter opplæringslova § 13–2 andre ledd.

Fylkeskommunen, der ein institusjon etter barnevernlova ligg, kan krevje refusjon av utgifter til opplæringa frå fylkeskommunen der eleven var busett på det tidspunktet det blei gjort vedtak om plassering, etter desse satsane per elev per år:

- a) Kr. 83 000 for elevar som ikkje har behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.

- b) Kr. 245 000 for elever som har moderat behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.
- c) Kr. 485 000 for elever som har omfattende behov for spesialundervisning etter opplæringslova kapittel 5.

Twist om val av sats kan leggjast fram til avgjerd for fylkesmannen i fylkeskommunen der institusjonen ligg.

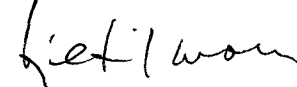
Kommentar til forskriftsbestemmelsen

Institusjonsfylket kan kreve refusjon for utgifter til opplæring etter én av de tre satsene. Det betyr at det ikke alltid vil være samsvar mellom den eksakte opplæringskostnaden for den enkelte elev og satsene. Institusjonsfylket må derfor kreve refusjon etter en av de tre satsene som ligger nærmest de reelle utgiftene til opplæring av hver enkelt elev. I vurderingen av hvilken sats som skal legges til grunn, er det den enkelte elevens konkrete behov for tilrettelegging av opplæringen etter innflytting på institusjon som er det avgjørende. Et eventuelt behov for spesialundervisning må vurderes på grunnlag av en oppdatert sakkyndig vurdering.

Forskriftsbestemmelsen er likevel ikke til hinder for at fylkeskommunene kan inngå individuelle avtaler om andre refusjonsbeløp enn de satsene som fremgår av § 19-7. Forskriftens satser skal imidlertid legges til grunn i alle tilfeller der fylkeskommunene ikke er blitt enige om andre løsninger. Eventuell twist om valg av sats etter forskriften kan legges fram til avgjørelse for fylkesmannen i institusjonsfylket.

Det vil bli foretatt en årlig justering av satsene.

Med hilsen

Kjetil Moen (e.f)
avdelingsdirektør

Margaret Westgaard
avdelingsdirektør